

Het eerste elftal

Het voelde voor Piet
voor Jan en Jack en Tom
en de hele selectie
van het eerste elftal

als een transfer toen zij
Jezus zagen opstijgen
om coach te worden van
het hemels schouwspel.

Hoe moesten zij verder :
niemand had de leiding,
de training viel uit
en de kas was leeg.

Het was op de zondag
van de vijftigste dag
na het vertrek van
Jezus hun coach

dat zij in het clublokaal
zonder enige motivatie
bijeën zaten voor de
degradatiewedstrijd.

Plotseling voelden zij
licht in hun hoofd
en het wedstrijdvuur
laaide in hen op.

Terwijl een hemelse
supportersschare
het stadion volzong
met de internationale

stormden zij het veld op.
Zij voelden de kracht van
Jezus in hun benen
en scoorden er op los.

Toen wisten zij :
Jezus coacht niet meer
langs de lijn
maar in ons.

Hij is de geest
van ons spel.

Hij is het spel
van onze geest.

Zo won
het eerste elftal
van Jezus
de wereldcup.

De **P.E.S.T.** heerste van
1934 tot 1984

50 jarig jubileum

Eredivisie-voetbal?

Gedurende mijn twaalf jaar durende priesteropleiding heb ik het seminarie ervaren als een sportschool : dagelijks voetbal. Nauwelijks priester gewijd werd ik als jongste speler opgesteld in het 'Bisdomelftal' dat op de dinsdag na Pasen ieder jaar voetbalde tegen bisdom Haarlem. We speelden op het hoofdterrein van Volendam, aan de Dijk.

Deze voetbalclub, genaamd P.E.S.T. (priester en sportman tevens) was in 1934 opgericht door kapelaan Bekkers, de latere Bisschop Bekkers. Deze stond langs de lijn toen ik in die wedstrijd vijf keer scoorde. Mede daardoor had ik het te danken, dat ik vrijgesteld werd als 'gewestelijk aalmoezenier van de werkende jeugd' in Helmond in 1960. Daar trof ik Willy en René van de Kerkhof. Zij waren twee misdienaartjes, die bij mij de Mis dienden in de Annaparochie. Dat gebeurde toen nog 'met de rug naar het volk'. 'Weet u hoe die twee jochies in hun toogjes en superplietjes zich achter uw rug vermaken' werd mij gevraagd. Zij hielden zich bezig met het naar elkaar toegooien van het grote altaarkussen... En dan trof ik hen weer in de vierde klas van de Nicolaasschool waar ik godsdienstles gaf. Tijdens het speelkwartier was het dan vrij voetballen. Ik kon dan de bal onder de lange toog, die ik toen nog droeg, van de ene kant van de speelplaats naar de andere meenemen zonder dat hij te zien was. Dan had ik de twee toekomstige PSV-ertjes om me heen hangen, die overal traptten waar zij meenden dat de bal kon zijn...

In 1984 bestond de club 50 jaar. Ik was toen de laatste voorzitter en speelde met mijn 54 jaar de laatste wedstrijd nog uit in Mierlo-Hout. Daar er geen tegenpartij meer was van een ander bisdom, speelden we tegen de veteranen van het Hout en wonnen we die wedstrijd nog. Deze afscheidswedstrijd was het einde van het bisdomelftal. Voor het feest stelde ik een gedenkboek samen. We leven nu 30 jaar na de opheffing van dit sportief kerkelijk hoogfeest. Oorzaak van de teloorgang : geen eigen kweek. Bisschop Marinus Bekkers had het beslist anders gewild. Nu keek ik met m'n geliefde naar Nederland-Spanje en zat zij bij mij op schoot. Wat een feest! Vandaar dit gedicht.

St. Bonifaciuslaan 14
5643 NC Eindhoven

Jan Peijnenburg

040 - 2114956

Ter herinnering aangeboden
aan de Leden en Oud-leden van
P.E.S.T. - Harlemensis

vanwege het Zilveren Jubileum
van MGR. W. M. BEKKERS
(Bischofelijk Beschermheer)
mede in verband met de aanvang
van het JUBELJAAR
onzer vereniging

1934 1959
's Bosch Haarlem

„Mens sana in corpore sano!”

„Unus accipit bravium!”

„Sic currite, ut comprehendatis!”

Imprimatur

Groesbeek, 15 - 4 - '58

M. Pijnenborg, voorzitter, J. Ras, lid

Worldcup

God houdt van voetballen
want mensen houden van voetballen.

In één ogenblik overziet Hij
alle speelvelden van de wereld.

Hij juicht mee om een wereldgoal
en lijdt pijn in een blessure.

En alle hemelingen vieren de finale
van het wereldkampioenschap mee.